

(۵) شناسایی نشریات بنیادی و ضروری در رشته های مختلف.

(۶) تدوین یک خط مشی دقیق جهت فراهم آوری مواد بر مبنای نیازها، در محدوده بودجه پیش بینی شده؛

(۷) اجرای سیاست پیرایش و ذخیره کردن دقیق مواد؛

(۸) پایه گذاری نظامهای شبکه یی چند سطحی موثر و کارآمد؛

(۹) بررسی مواد کهنه و فرسوده و تفکیک مطالب علمی مفید (دسته دسته کردن و شاخه شاخه کردن مقاله های علمی و غیره)؛

اطلاع سنجی

واژه "اطلاع سنجی" اولین بار در ۱۹۷۹ توسط پرفسور "اتوناکه" رئیس موسسه اطلاع رسانی و علم سنجی "بیل فلد" آلمان به کار برده شد.

"مورالس" هم بیشترین اهمیت را برای اطلاع سنجی و کاربردهای آن قایل است. وی عقیده دارد که اطلاع سنجی در ارتباط تنگاتنگ با اطلاعات است و قسمت مهمی از علم

اطلاع رسانی تشکیل می دهد. زیرا تمام جنبه های علمی و اندازه گیری آن به منظور پیشرفت کارآیی و قابلیت انعطاف بهره وری اطلاعات در مؤسسات اطلاع رسانی برای عمل آوری اطلاعات ذخیره و انتقال اطلاعات پیش بینی و طراحی شده است.

(۱) جلوگیری از کهنگی و پراکندگی اطلاعات؛

(۲) کارایی و بازدهی اطلاعات و خدمات اطلاع رسانی برای علوم و تکنولوژی و تولید؛

(۳) کارایی نظام اطلاع رسانی و ایجاد اطلاعات به طور کلی؛

(۴) نقش انواع مختلف اسناد به عنوان منابع و وسایل ارتباطات علمی؛

(۵) وابستگی سبب اطلاعات؛

(۶) ارزشیابی نشریات ادواری و پیاپیها به وسیله پارامترهای متفاوت؛

علم سنجی

علم سنجی، ممکن است مفهومی همسان با کتاب سنجی داشته باشد؛ در این علم، از روشهای آماری و اندازه گیری برای تعیین معیارهای رشد و توسعه علوم و سطوح گسترش آنان و تاثیر و تاثر آن در جوامع مختلف بشری استفاده می شود. یکی از اهداف اصلی علم سنجی، اندازه گیری و تعیین معیارهای جنبه های مختلف مدیریتی و سازمانی علوم است. بایستی توجه داشت که در علم سنجی، ارزش کمی همیشه بر پایه تجزیه و تحلیل کیفی استوار است. موفقیت بررسی های علم سنجی در مدیریتهای علمی، کاملاً وابسته به جامعیت اطلاعات جمع آوری شده و شرح و تفسیر آنهاست.